

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Поморие, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛАЗАР К. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря Йовка Т. Тодорова
като разгледа докладваното от ЛАЗАР К. ВАСИЛЕВ Административно наказателно дело № 20232160200175 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на **П. А. В. с ЕГН *******, с адрес гр. Габрово, ул. „Гимназиална“ №14, **против** Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7069585, издаден от ОД на МВР - Бургас, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 4 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 левар за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В депозираната до съда жалба жалбоподателката моли за отмяна на ЕФ като незаконосъобразен и неправилен. Развива подробни съображения както за материалноправната му незаконосъобразност, така и за процесуални нарушения при издаването му. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не изпраща представител. За наказващия орган, редовно призован, също не се явява представител.

Жалбата е подадена в срок, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, същата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Електронният фиш е връчен на жалбоподателката на 07.07.2023г., жалбата е подадена на 13.07.2023г., респективно същата е депозирана в

преклузивния четиринадесетдневен срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от легитимирано лице и е процесуално допустима.

На жалбоподателката П. А. В. е издаден Електронен фиш за налагане на административно наказание „глоба“ за това, че на 19.02.2023 г. в 13:37 часа в обл. Бургас, общ. Поморие, път I-9 Е-87 км 229 + 570 превишава въведено ограничение на скорост на движение на МПС в зоната на действие на пътен знак В-26 за движение в населено място до 50 км/ч., при отчетен толеранс от минус 3 км/ч на измерената скорост, с МПС ДОДЖ КАЛИБЕР с регистрационен номер СВ ... КР, като по този начин е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M 503. При разрешена скорост 50 км./ч. е установена скорост 87 км./ч. и превишена скорост 37 км./ч. като МПС е собственост на жалбоподателя. Посочено е, че нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/5708047 на 03.05.2022г.

На жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Жалбоподателката не е посочила лице, което е било водач на МПС на процесната дата и в посочения час.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства.

Съдът, при служебната проверка констатира, че обжалваният електронен фиш съдържа реквизитите по чл.189, ал.4 от ЗДвП -посочени са данните за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Сред посочените реквизити няма изискване фишът да е датиран, да съдържа имена, адрес и подпис на издателя, нито се изисква посочване пред кого и в какъв срок може да се обжалва. С изпълване на съдържанието на електронния фиш, съгласно предвидените изисквания за неговата форма по смисъла на чл. 189, ал. 4 от ЗДП, същият вече е административен акт, годен да породи съответните правни последици. Ето защо са неоснователни възраженията на жалбоподателката за незаконосъобразност на фиша, както и че е изтекъл съответния давностен срок за неговото издаване.

Електронният фиш правилно е издаден по отношение на жалбоподателката като собственик на процесното МПС, доколкото от данните по делото не се установява последната да се е възползвала от възможността по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

В чл. 189, ал. 4 ЗДвП е предвидено, че при нарушение, установено и

заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Видно от съдържанието на нормата законодателят не държи сметка дали техническото средство е стационарно или мобилно, единственото изискване е да е техническо средство и за нарушението да не се предвижда наказание лишаване от право да се управлява МПС.

В случая безспорно се установява, че процесното нарушение е било констатирано с автоматизирано техническо средство № TFR1-M 503, за което е надлежно съставен протокол Приложение № 1 към чл. 10, ал. 1 от НАРЕДБА № 8121з-532 от 12 май 2015 г., ясно са посочени въведените ограничения и разположението на техническото средство, поради което в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е бил издаден електронен фиш.

Следва да се държи сметка, че с изменението на ЗДвП и приемане на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата се регламентира реда за заснемане на скоростта на движение с мобилни технически средства и липсва пречка нарушението да бъде установено именно с мобилно техническо средство. Предвид това и възражението на жалбоподателката, че електронен фиш може да бъде издаден само въз основа на снимка, направена от стационарно техническо средство, което функционира самостоятелно, съобразно разрешението дадено с ТР 1 от 26.02.2014г., е неоснователно. Това разрешение е изгубило значение с изменение на действащата нормативна уредба на ЗДвП и издаването на горепосочената наредба.

От доказателствата по делото се доказва, че скоростта е била установена с автоматизирано техническо средство и заснета снимка. От представената по делото снимка се вижда ясно изображение на рег. номер на процесния автомобил, а именно СВ ... КР. Същата е направена от технически изправно АТСС, за което по делото са налични писмени доказателства (удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от проверка та на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M).

В случая се касае за извършено нарушение по ЗДвП, изразяващо се в превишаване на разрешената скорост от 50 км/ч за движение по пътищата в населени места, по смисъла на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

От представената по делото информация от АПИ – Областно управление Бургас (л.25) е видно, че в участъка, където е установено процесното нарушение, допустимата максимална скорост на движение е 50 км/ч. Към информацията са представени чертежи, на които е отразено и разположението на пътен знак В26. Посочената от АПИ информация е актуална към момента на установяване на нарушението.

Предвид изложеното са неоснователни възраженията за липса на приложен снимков материал, за липса на конкретика относно мястото на извършване на деянието, както и за липса на установеност на разрешената скорост на движение на мястото. Съдът намира за неоснователно и възражението, че не е приспадната максимално допустимата грешка, доколкото в конкретния случай дори след приспадането на тази грешка не променя състава на извършеното нарушение и факта, че в атакувания фиш правилно е посочена правната му квалификация.

По тези съображения съдът намира, че са спазени изискванията за издаване на ЕФ, като извършеното нарушение е установено от събраните по делото доказателства.

Правилно е посочена и нарушената императивна разпоредба на ЗДвП. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Правилно нарушението е квалифицирано под материалната норма на чл. 21 ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като нарушението е ясно и точно описано. Направената правна връзка с ал.1 на чл.21 от ЗДвП е за да обуслови, че в случая скоростта от 50 км/ч, въведена с пътен знак В26 („Забранено е движение със скорост, по-висока от означената“) и е различна от така посочените в ал.1 на същия член на закона (в този смисъл Решение № 1056 от 6.08.2020 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1060/2020 г.). В самата алинея 2 на чл.21 от ЗДвП, видно от съдържанието □, е извършено препращане към ал.1 на същата разпоредба и квалификацията е правилна.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно АНО е приложил санкционната норма за „повторността“. Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП - „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. За да може законосъобразно да се квалифицира едно нарушение, като „повторно“ следва АНО да посочи фактите, които го мотивират да приеме тази квалификация и да ги докаже.

В тази връзка наказващият орган съгласно чл. 60, ал. 2 ЗАНН е представил цялата преписка като видно от приложената справка за нарушител/водач (л. 15), от която е видно, че на П. А. В. е бил издаден Фиш серия К/5708047 от 24.03.2022г. за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, връчен на 28.04.2022г., който е влязъл в сила. Предвид това и доколкото процесното нарушение е извършено на 19.02.2023г., то правилно е приложен института на повторността и правилно АНО е квалифицирал нарушението. Правилно е посочено и правното основание за прилагането на повторността.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателката, че в обжалвания фиш не е посочен предходен електронен фиш, от който да става ясно, че нарушението е извършено в условията на повторност. Напротив,

изрично в Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7069585, издаден от ОД на МВР – Бургас е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/5708047. Както беше посочено и по-горе, от данните по делото се установява, че ЕФ К/5708047 е връчен на жалбоподателката, като същият е влязъл в сила.

По изложените съображения обжалваният електронен фиш следва да се потвърди, доколкото същото е законосъобразно.

По разноските:

Предвид този изхода на делото и по силата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на присъждане на разноси в настоящето производство има АНО, който не е поискал присъждане на такива, поради което съдът не следва служебно по силата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН да се произнася този въпрос.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, **серия К № 7069585**, издаден от ОД на МВР - Бургас, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 4 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ **на П. А. В. с ЕГН *******, с адрес гр. Габрово, ул. „Гимназиална“ №14, **е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева**, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____